

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 6. oktober 2015
Enhed: Sundhedsjura og lægemid-
delpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sagsnr.: 1505544
Dok. nr.: 1777298

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 14. september 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 175 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 175:

”Af en artikel i BT den 12. august 2015 fremgår det, at mere end 400 kvinder, der har fået konstateret brystkræft, i juni 2015 har modtaget et brev fra Region Hovedstaden, der oplyser kvinderne om, at de er indkaldt for sent til mammografiscreening. Af brevet fremgår det også, at kvinderne ikke har mulighed for at få tilkendt erstatning, da forsinkelsen skyldes manglende ressourcer i regionen. Mener ministeren, at kvinder i Region Hovedstaden, der er indkaldt for sent til mammografiscreening og har fået konstateret brystkræft, ifølge lovgivningen er afskåret fra erstatning, fordi regionens forsinkelse skyldes manglende ressourcer?”

Svar:

Indledningsvist vil jeg gerne slå fast, at der har været flere problemer med kræftscreeningsprogrammerne i regionerne, og det er ikke tilfredsstillende. I flere tilfælde er patienter slet ikke blevet indkaldt, eller også er de blevet indkaldt for sent.

Derfor handler det først og fremmest om, at regionerne får styr på screeningsprogrammerne, så de patienter, der skal have tilbud om at blive screenet for kræft, bliver indkaldt til tiden. Derudover skal regionerne sikre sig, at de har det nødvendige personale og udstyr til at kunne gennemføre screeningsprogrammerne.

Jeg har ikke mulighed for at udtale mig om de konkrete sager. Generelt kan jeg dog oplyse, at det følger af § 20, stk. 1, nr. 1, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, at der foreligger en erstatningsbegrundende behandling, hvis det må antages, at en erfaren specialist *under de givne omstændigheder* ville have handlet anderledes, hvorved skaden ville være undgået.

Der er ved den erfarne specialist ikke tænkt på en optimal sygehusstandard. Der er således i den erfarne specialist indfortolket en ressourcebegrænsning.

Der skal således i hver enkelt sag foretages en konkret vurdering af, hvorvidt skaden skyldes ressourcemangler, og hvorvidt dette er erstatningsfritagende.

Det er en vurdering, som Patienterstatningen skal foretage, og det er en vurdering, som jeg ikke har indflydelse på.

Jeg kan desuden henvise til mine svar af dags dato på SUU alm. del – spørgsmål 176 og 178.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mie Saabye